

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/692

ze dne 17. dubna 2019,

kterou se mění směrnice 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem vnitřního trhu se zemním plynem, který se v Unii postupně vytváří od roku 1999, je nabídnout všem konečným zákazníkům v Unii, ať už se jedná o občany nebo podniky, skutečnou možnost výběru, poskytnout nové obchodní příležitosti, spravedlivé podmínky hospodářské soutěže, konkurenceschopné ceny, efektivní investiční pobídky a vyšší standard služeb a přispět k bezpečnosti a udržitelnosti dodávek.
- (2) K vytvoření vnitřního trhu se zemním plynem významně přispěly směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ⁽⁴⁾ a 2009/73/ES ⁽⁵⁾.
- (3) Cílem této směrnice je vyřešit překážky dokončení vnitřního trhu se zemním plynem, které plynou z neuplatňování tržních pravidel Unie na dálkové přepravní plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich. Změny zaváděné touto směrnicí usilují o to, aby pravidla, která jsou použitelná na dálkové přepravní plynovody mezi dvěma či několika členskými státy, platila v rámci Unie i pro dálkové přepravní plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich. Zajistí se tak soulad právního rámce v Unii a současně se zamezí narušování hospodářské soutěže na vnitřním energetickém trhu Unie a negativním dopadům na bezpečnost dodávek. Zároveň se posílí transparentnost a poskytne se právní jistota účastníkům trhu, zejména investorům do infrastruktury pro zemní plyn a uživatelům soustav, pokud jde o použitelný právní režim.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 25.7.2018, s. 64.⁽²⁾ Úř. věst. C 361, 5.10.2018, s. 72.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. dubna 2019.⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem (Úd. vest. L 176, 15.7.2003, s. 57).⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úd. vest. L 211, 14.8.2009, s. 94).

- (4) Vzhledem k absenci zvláštních pravidel Unie pro dálkové přepravní plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich před datem vstupu této směrnice v platnost by měly mít členské státy možnost udělovat výjimky z některých ustanovení směrnice 2009/73/ES dálkovým přepravním plynovodům, které jsou přede dnem vstupu směrnice v platnost dokončeny. Pro dálkové přepravní plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich by mělo být upraveno příslušné datum pro použití modelů oddělení jiných než oddělení vlastnictví.
- (5) Plynovod připojující projekt na výrobu (těžbu) ropy nebo plynu ve třetí zemi ke zpracovatelskému závodu nebo konečnému přístavnímu terminálu ve členském státě by měl být považován za součást těžební plynovodní sítě. Plynovod připojující projekt na výrobu (těžbu) ropy nebo plynu v členském státě ke zpracovatelskému závodu nebo konečnému přístavnímu terminálu ve třetí zemi by neměl být pro účely této směrnice považován za součást těžební plynovodní sítě, neboť je nepravděpodobné, že by tyto plynovody měly výrazný dopad na vnitřní trh s energií.
- (6) Provozovatelé přepravní soustavy by měli mít možnost uzavírat s provozovateli přepravní soustavy nebo jinými subjekty ve třetích zemích technické dohody o otázkách týkajících se provozování a propojení přepravních soustav pod podmínkou, že je obsah těchto dohod slučitelný s právem Unie.
- (7) Technické dohody o provozování dálkových přepravních plynovodů uzavřené mezi provozovateli přepravní soustavy nebo jinými subjekty by měly zůstat v platnosti, pokud jsou v souladu s právem Unie a příslušnými rozhodnutími vnitrostátního regulačního orgánu.
- (8) Pokud tyto technické dohody existují, uzavření mezinárodní dohody mezi členským státem a třetí zemí nebo dohody mezi Unií a třetí zemí ohledně provozování dotčeného dálkového přepravního plynovodu není podle této směrnice vyžadováno.
- (9) Použitelnost směrnice 2009/73/ES na dálkové přepravní plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich zůstává omezena na území členských států. V případě podmořských dálkových přepravních plynovodů by směrnice 2009/73/ES měla být použitelná v teritoriálním moři členského státu, v němž se nachází první propojovací bod se sítí členských států.
- (10) Mělo by být možné, aby stávající dohody uzavřené mezi členským státem a třetí zemí, které se týkají provozování dálkových přepravních plynovodů, byly v souladu s touto směrnicí ponechány v platnosti.
- (11) Pokud jde o dohody nebo části dohod se třetími zeměmi, které mohou mít dopad na společná pravidla Unie, měl by být stanoven koherentní a transparentní postup, kterým by se členskému státu na základě jeho žádosti udělilo oprávnění změnit, prodloužit, upravit, obnovit nebo uzavřít dohodu se třetí zemí o provozování dálkového přepravního plynovodu nebo těžební plynovodní sítě mezi daným členským státem a třetí zemí. Tento postup by neměl zpozdít provádění této směrnice, nemělo by jím být dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členské státy a měl by se uplatňovat na stávající a nové dohody.
- (12) Je-li zřejmé, že předmět dohody spadá částečně do pravomoci Unie a částečně do pravomoci členského státu, je nezbytné zajistit mezi tímto členským státem a orgány Unie úzkou spolupráci.
- (13) Nařízení Komise (EU) 2015/703 ⁽⁶⁾, nařízení Komise (EU) 2017/459 ⁽⁷⁾, rozhodnutí Komise 2012/490/EU ⁽⁸⁾, jakož i kapitoly III, V, VI a IX a článek 28 nařízení Komise (EU) 2017/460 ⁽⁹⁾ se vztahují na vstupní body ze třetích zemí a výstupní body do třetích zemí s výhradou příslušných rozhodnutí příslušného vnitrostátního regulačního orgánu, zatímco nařízení Komise (EU) č. 312/2014 ⁽¹⁰⁾ se vztahuje výlučně na vyrovnávací zóny v rámci hranic Unie.

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/703 ze dne 30. dubna 2015, kterým se stanoví kodex sítě pro pravidla týkající se interoperability a předávání údajů (Úř. věst. L 113, 1.5.2015, s. 13)

⁽⁷⁾ Nařízení Komise (EU) 2017/459 ze dne 16. března 2017, kterým se zavádí kodex sítě pro mechanismy přidělování kapacity v plynárenských přepravních soustavách a kterým se zrušuje nařízení (EU) č. 984/2013 (Úř. věst. L 72, 17.3.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2012/490/EU ze dne 24. srpna 2012, kterým se mění příloha I rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám (Úř. věst. L 231, 28.8.2012, s. 16).

⁽⁹⁾ Nařízení Komise (EU) 2017/460 ze dne 16. března 2017, kterým se zavádí kodex sítě harmonizovaných struktur přepravních sazeb pro zemní plyn (Úř. věst. L 72, 17.3.2017, s. 29).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Komise (EU) č. 312/2014 ze dne 26. března 2014, kterým se stanoví kodex sítě pro vyrovnávání plynu v přepravních sítích (Úř. věst. L 91, 27.3.2014, s. 15).

- (14) Za účelem přijetí rozhodnutí, jimiž se členskému státu uděluje nebo odmítá udělení oprávnění změnit, prodloužit, upravit, obnovit nebo uzavřít dohodu se třetí zemí, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (15) Jelikož cíle této směrnice, a sice vytvoření konzistentního právního rámce v Unii a současného zamezení narušování hospodářské soutěže na vnitřním energetickém trhu Unie, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (16) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (17) Směrnice 2009/73/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2009/73/ES

Směrnice 2009/73/ES se mění takto:

1) V článku 2 se bod 17 nahrazuje tímto:

„17. „propojovacím vedením“ dálkový přepravní plynovod, který překračuje nebo přesahuje hranice mezi členskými státy za účelem propojení vnitrostátní přepravní soustavy těchto členských států, nebo dálkový přepravní plynovod mezi členským státem a třetí zemí až po území členských států nebo teritoriální moře tohoto členského státu;“.

2) Článek 9 se mění takto:

a) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„8. Pokud ke dni 3. září 2009 patřila příslušná přepravní soustava vertikálně integrovanému podniku, může se členský stát rozhodnout nepoužít odstavec 1. V případě části přepravní soustavy propojující členský stát se třetí zemí mezi hranicemi tohoto členského státu a prvním připojovacím bodem k síti tohoto členského státu, pokud příslušná přepravní soustava patří ke dni 23. května 2019 vertikálně integrovanému podniku, může se členský stát rozhodnout nepoužít odstavec 1.“;

b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Pokud ke dni 3. září 2009 patřila příslušná přepravní soustava vertikálně integrovanému podniku a jsou zavedena opatření, která zaručují účinnější nezávislost provozovatele přepravní soustavy než ustanovení kapitoly IV, může se členský stát rozhodnout nepoužít odstavec 1 tohoto článku.“.

V případě části přepravní soustavy propojující členský stát se třetí zemí mezi hranicemi tohoto členského státu a prvním připojovacím bodem k síti tohoto členského státu, pokud příslušná přepravní soustava patří ke dni 23. května 2019 vertikálně integrovanému podniku a jsou zavedena opatření, která zaručují účinnější nezávislost provozovatele přepravní soustavy než ustanovení kapitoly IV, může se členský stát rozhodnout nepoužít odstavec 1 tohoto článku.“.

3) V článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud ke dni 3. září 2009 patřila příslušná přepravní soustava vertikálně integrovanému podniku, může se členský stát rozhodnout nepoužít čl. 9 odst. 1 a určit na návrh vlastníka přepravní soustavy nezávislého provozovatele soustavy.“.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

V případě části přepravní soustavy propojující členský stát se třetí zemí mezi hranicemi tohoto členského státu a prvním připojovacím bodem k síti tohoto členského státu, pokud příslušná přepravní soustava patří ke dni 23. května 2019 vertikálně integrovanému podniku, může se členský stát rozhodnout nepoužít čl. 9 odst. 1 a určit na návrh vlastníka přepravní soustavy nezávislého provozovatele soustavy.

Určení nezávislého provozovatele soustavy podléhá schválení Komisí.“.

4) V článku 34 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. V případě přeshraničních sporů se použije postup pro řešení sporů toho členského státu, do jehož jurisdikce spadá těžební plynovodní síť, která odmítá přístup. Pokud v přeshraničních sporech dotčená síť spadá do působnosti více členských států, tyto státy se vzájemně konzultují s cílem zajistit jednotné uplatňování této směrnice. Jestliže těžební plynovodní síť začíná ve třetí zemi a připojuje se k síti alespoň jednoho členského státu, dotčené členské státy se vzájemně konzultují a členský stát, v němž se nachází první vstupní bod do sítě členských států, konzultuje dotčenou třetí zemi, v níž těžební plynovodní síť začíná, s cílem zajistit v případě dotčené sítě jednotné uplatňování této směrnice na území členských států.“.

5) Článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) výjimka nesmí být na újmu hospodářské soutěži na relevantních trzích, u nichž se očekává, že budou investicí dotčeny, efektivnímu fungování unijního vnitřního trhu se zemním plynem, účinnému fungování dotčených regulovaných soustav nebo bezpečnosti dodávek zemního plynu v Unii.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Regulační orgán uvedený v kapitole VIII může v jednotlivých případech rozhodnout o výjimkách uvedených v odstavcích 1 a 2.

Před přijetím rozhodnutí o výjimce konzultuje vnitrostátní regulační orgán nebo případně jiný příslušný orgán členského státu:

- a) vnitrostátní regulační orgány členských států, u jejichž trhů se očekává, že budou novou infrastrukturou dotčeny; a
- b) příslušné orgány třetích zemí, v nichž je příslušná infrastruktura připojena k síti Unie spadající do jurisdikce členského státu a začíná nebo končí ve třetí zemi nebo v několika třetích zemích.

Pokud konzultované orgány třetích zemí na konzultaci v přiměřené době nebo ve stanovené lhůtě nepřesahující tři měsíce nezareagují, může dotčený vnitrostátní regulační orgán přijmout nezbytné rozhodnutí.“;

c) v odstavci 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud všechny dotčené regulační orgány dosáhnou shody ohledně žádosti o výjimku v průběhu šesti měsíců ode dne, kdy ji obdržel poslední z regulačních orgánů, informují o svém rozhodnutí agenturu. Jestliže je dotčená infrastruktura dálkovým přepravním plynovodem mezi členským státem a třetí zemí, může regulační orgán nebo případně jiný příslušný orgán členského státu, v němž se nachází první propojovací bod se sítí členských států, před přijetím rozhodnutí o výjimce konzultovat příslušný orgán této třetí země s cílem zajistit v případě dotčené infrastruktury jednotné uplatňování této směrnice na území tohoto členského státu a případně v teritoriálním moři tohoto členského státu. Pokud konzultovaný orgán třetí země na konzultaci v přiměřené době nebo ve stanovené lhůtě nepřesahující tři měsíce nezareaguje, může dotčený vnitrostátní regulační orgán přijmout nezbytné rozhodnutí.“.

6) V čl. 41 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) spolupracovat na přeshraničních otázkách s regulačním orgánem nebo orgány příslušných členských států a s agenturou. Pokud jde o infrastrukturu vedoucí do třetí země a z ní, regulační orgán členského státu, v němž se nachází první propojovací bod se sítí členských států, může po konzultaci s regulačními orgány dalších dotčených členských států spolupracovat s příslušnými orgány dané třetí země s cílem zajistit v případě této infrastruktury jednotné uplatňování této směrnice na území členských států.“.

7) V článku 42 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Regulační orgány nebo případně jiné příslušné orgány mohou konzultovat a spolupracovat s příslušnými orgány třetích zemí ve vztahu k otázkám provozování plynárenské infrastruktury vedoucí do třetích zemí a z nich s cílem zajistit v případě dotčené infrastruktury jednotné uplatňování této směrnice na území a v teritoriálním moři členského státu.“.

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 48a

Technické dohody týkající se provozování dálkových přepravních plynovodů

Touto směrnicí není dotčena možnost, aby provozovatelé přepravní soustavy nebo jiné hospodářské subjekty ponechali v platnosti nebo uzavřeli technické dohody o otázkách týkajících se provozování dálkových přepravních plynovodů mezi členským státem a třetí zemí, pokud jsou tyto dohody slučitelné s právem Unie a relevantními rozhodnutími vnitrostátních regulačních orgánů dotčených členských států. Tyto dohody se oznámí regulačním orgánům dotčených členských států.“.

9) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 49a

Výjimky týkající se dálkových přepravních plynovodů vedoucích do třetích zemí a z nich

1. V případě dálkových přepravních plynovodů mezi členským státem a třetí zemí dokončených před dnem 23. května 2019 může členský stát, v němž se nachází první bod, kde se tento dálkový přepravní plynovod připojuje k síti členského státu, na základě objektivních důvodů, jako je umožnění navrácení vynaložených investic, nebo z důvodu zajištění bezpečnosti dodávek rozhodnout o udělení výjimek z článků 9, 10, 11 a 32 a z čl. 41 odst. 6, 8 a 10 pro úseky tohoto dálkového přepravního plynovodu nacházející se na jeho území a v jeho teritoriálním moři, nebude-li tato výjimka na újmu hospodářské soutěže nebo efektivnímu fungování vnitřního trhu se zemním plynem či bezpečnosti dodávek v Unii.

Výjimka je časově omezená na nejvýše 20 let na základě objektivního odůvodnění, přičemž ji lze v odůvodněných případech prodloužit, a může být vázána na podmínky přispívající ke splnění výše uvedených podmínek.

Tyto výjimky se nevztahují na dálkové přepravní plynovody mezi členským státem a třetí zemí, která má povinnost provést tuto směrnici ve svém právním řádu a která ji v něm účinně provádí na základě dohody uzavřené s Unií.

2. Jestliže se dotčený dálkový přepravní plynovod nachází na území více než jednoho členského státu, rozhodne o tom, zda pro tento dálkový přepravní plynovod udělit výjimku členský stát, na jehož území se nachází první připojovací bod k síti členských států, a to po konzultaci se všemi dotčenými členskými státy.

Na žádost dotčených členských států se může Komise rozhodnout, že bude jednat jako pozorovatel při konzultacích mezi členským státem, na jehož území se nachází první připojovací bod, a třetí zemí, týkajících se jednotného uplatňování této směrnice na území a v teritoriálním moři členského státu, v němž se nachází první propojovací bod, včetně udělení výjimek pro tyto dálkové přepravní plynovody.

3. Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 musí být přijata do 24. května 2020. Členské státy oznámí taková rozhodnutí Komisi a zveřejní je.

Článek 49b

Zmocnění

1. Aniž jsou dotčeny jiné povinnosti podle práva Unie a rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy, mohou být stávající dohody mezi členským státem a třetí zemí o provozování dálkového přepravního plynovodu nebo těžební plynovodní sítě ponechány v platnosti, dokud nevstoupí v platnost nová dohoda mezi Unií a toutéž třetí zemí nebo dokud se neuplatní postup stanovený v odstavcích 2 až 15 tohoto článku.

2. Aniž je dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy, jestliže členský stát hodlá zahájit jednání se třetí zemí s cílem změnit, prodloužit, upravit, obnovit nebo uzavřít se třetí zemí dohodu o provozování dálkového přepravního plynovodu týkající se záležitostí, které zcela či zčásti spadají do oblasti působnosti této směrnice, svůj záměr písemně oznámí Komisi.

Toto oznámení zahrnuje relevantní dokumentaci a údaje o tom, jakými ustanoveními se mají jednání zabývat nebo jaká ustanovení mají být opětovně předmětem jednání, jakož i cíle jednání a jakékoli další relevantní informace, a je předáno Komisi alespoň pět měsíců před zamýšleným zahájením jednání.

3. V návaznosti na oznámení podle odstavce 2 přijme Komise rozhodnutí, jímž členskému státu udělí oprávnění zahájit formální jednání se třetí zemí ohledně části dohody, která může mít dopad na společná pravidla Unie, ledaže se domnívá, že by zahájení těchto jednání:

- a) bylo v rozporu s právem Unie, čímž se nemyslí nesrovnalosti vyplývající z rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy;
- b) narušovalo fungování vnitřního trhu se zemním plynem, hospodářskou soutěž nebo bezpečnost dodávek v členském státě nebo v Unii;
- c) ohrožovalo cíle probíhajících jednání o mezivládních dohodách vedených Uní se třetí zemí;
- d) bylo diskriminační.

4. Při provádění posouzení podle odstavce 3 vezme Komise v úvahu, zda se zamýšlená dohoda týká dálkového přepravního plynovodu nebo těžebního plynovodu, který přispívá k diverzifikaci dodávek a dodavatelů zemního plynu prostřednictvím nových zdrojů zemního plynu.

5. Ve lhůtě 90 dní od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 2 přijme Komise rozhodnutí, jímž členskému státu udělí nebo odmítne udělení oprávnění zahájit jednání s cílem změnit, prodloužit, upravit, obnovit nebo uzavřít dohodu se třetí zemí. Pokud jsou k přijetí rozhodnutí potřebné dodatečné informace, lhůta 90 dní začne běžet ode dne obdržení těchto dodatečných informací.

6. V případě, že Komise přijme rozhodnutí, jímž odmítne udělit členskému státu oprávnění zahájit jednání s cílem změnit, prodloužit, upravit, obnovit nebo uzavřít dohodu se třetí zemí, informuje o tom příslušný členský stát a své rozhodnutí zdůvodní.

7. Rozhodnutí, jimiž se členskému státu uděluje nebo odmítá udělení oprávnění zahájit jednání s cílem změnit, prodloužit, upravit, obnovit nebo uzavřít dohodu se třetí zemí, se přijímají prostřednictvím prováděcích aktů přijatých postupem podle čl. 51 odst. 2.

8. Komise může vydat pokyny a může požádat o to, aby byla do zamýšlené dohody zahrnuta konkrétní ustanovení s cílem zajistit slučitelnost s právem Unie v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/684 (*).

9. Komise je ve všech fázích jednání, jejichž cílem je změnit, prodloužit, upravit, obnovit nebo uzavřít dohodu, průběžně informována o pokroku a výsledcích těchto jednání a v souladu s rozhodnutím (EU) 2017/684 může požádat o účast na těchto jednáních mezi členským státem a třetí zemí.

10. Komise informuje Evropský parlament a Radu o rozhodnutích přijatých podle odstavce 5.

11. Před podpisem dohody se třetí zemí oznámí dotčený členský stát Komisi výsledky jednání a poskytne jí vyjednané znění této dohody.

12. Po oznámení podle odstavce 11 Komise posoudí znění vyjednané dohody podle odstavce 3. Pokud Komise dospěje k názoru, že jednání vyústila v dohodu, která je v souladu s odstavcem 3, udělí členskému státu oprávnění takovou dohodu podepsat a uzavřít.

13. Komise přijme rozhodnutí, jímž udělí členskému státu oprávnění podepsat a uzavřít dohodu se třetí zemí, nebo jímž toto udělení oprávnění odmítne, ve lhůtě 90 dní od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 11. Pokud jsou k přijetí rozhodnutí zapotřebí dodatečné informace, lhůta 90 dní začne běžet ode dne obdržení těchto dodatečných informací.

14. Pokud Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 13, jímž udělí členskému státu oprávnění podepsat a uzavřít dohodu se třetí zemí, oznámí dotčený členský stát Komisi uzavření dohody a její vstup v platnost, jakož i veškeré následné změny statusu uvedené dohody.

15. V případě, že Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 13, jímž odmítne udělit členskému státu oprávnění podepsat a uzavřít dohodu se třetí zemí, informuje o tom dotčený členský stát a své rozhodnutí zdůvodní.

(*) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/684 ze dne 5. dubna 2017, kterým se zavádí mechanismus výměny informací o mezivládních dohodách a nezávazných nástrojích mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 994/2012/EU (Úř. věst. L 99, 12.4.2017, s. 1).“

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 24. února 2020, aniž jsou dotčeny možné výjimky podle článku 49a směrnice 2009/73/ES. Členské státy jejich znění neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Odchylně od prvního pododstavce nejsou vnitrozemské členské státy, které nemají žádné zeměpisné hranice se třetími zeměmi a žádné dálkové přepravní plynovody se třetími zeměmi, povinny uvést v účinnost opatření, která jsou nezbytná k zajištění souladu s touto směrnicí.

Odchylně od prvního pododstavce nejsou Kypr a Malta v důsledku své zeměpisné polohy povinny uvést v účinnost opatření, která jsou nezbytná k zajištění souladu s touto směrnicí, po dobu, po kterou nemají žádnou infrastrukturu spojující je se třetími zeměmi, včetně těžebních plynovodních sítí.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA